

Hr. Edvard Grieg!

Er jeg paatrængende? - Jeg er bange,
de synes det. - Undskyld at jeg legger
disse fire beskedne blomster i dens
vei. De kan jo gaa dem forbi uden
at ta' dem op, naar de har set dem.
Kanskje mindet om den døde kunstner
inde, over hvem det første digt er
skrevet, vil berøge dem til at

Ja den blomst op og inaaende dens svage
duft og kanske der ligger toner paa
binden af dens blege bager. —

Tandlæge Hjalmar Meidell
deres orbedijs

Bergen.

11te oktober 1900.

Ted fru Smalie Gmüers död.

Jeg stirred ind i sol og dag,
da flöi en fugl med sterke slag
i lyset ind og svandt.

Og hurtig vendte jeg mig om;
jeg vilde se, hvorfra den kom; -
en sortklædt flok jeg fandt.

Den havde tabt en sangfugl hvid,
og flokkens graad var ting og strid,
og viel saa mod jord.

Da lød en fuglestemmes veld
fra solen ud i røde kvæld
- med brøst foruden ord.

Den sangfugl haged stedse frem
mod lys og sol; sit rette hjem
i høiden nu den fandt.

Den var det, som med sterke slag
flöi höil imod den klare dag,
indtil i glands den svandt.

Aspeløv.

" Hvorfor skjelver aspens blade,
selv om vinden sover,
selv om solens straal er glade
digger ovenover? "

" Ved du ei, at Jesus døde
pint paa korsets træ?
Men det træ, som saa ham bløde,
var jo aspen, det: " "

" Nu forstaar jeg, at den skjelver,
selv naar vinden sover,
selv naar solfyldt himmel kvæver
sig i glands henover. "

Morgendugg!

Dugg - dugg - over blomst og græs,
dugg i den aere morgen.

Med imod jord - fra den rødmende sky,
haend i haend - over land, over by
flyver glæden og sorgen.

Dugg, - dugg - i skygge og sol,
dugg over blomster døde.

Dugg over træ - og dugg over straa!
Erlinde perler med solguld paa,
løber dagen imøde.

Se - se - en draabe sae kler -
ak, det er jo en taars!

Stille den brister en fugl flyver ud,
opad i flugt, ... det er bønnen til Gud,
bringer svaret ad aere.

Rosen.

Der sprang en rose ud i haven;
et blegrodt haab var hvert dens blad;
men den blev flyttet op paa graven,
hvor hvert graed og sorgen bad.

Der tabte den de røde blade,
de faldt til jorden et for et.
Og det var dog en evig skade.
Du skulde rosens skjønhed set!

A rose

Sweet rose in fragrant beauty glowing -
With trembling hope in every leaf,
Upon a grave, alas, thou'rt growing!
Smil'st the sounds and sights of grief.

The crimson petals low are lying,
The stem is bare, where they have been.
My love has only seen them dying. -
Their beauteous dawn, she should have seen.
